

INHOUD

<i>Dankwoord</i>		9
<i>Inleiding</i>		11
	Immanuel	17
<i>Hoofdstuk 1</i>	Heden is u geboren	23
<i>Hoofdstuk 2</i>	Geen gewone nacht	29
<i>Hoofdstuk 3</i>	Het Woord werd mens	35
<i>Hoofdstuk 4</i>	Jezus begrijpt je	41
	Vriend	47
<i>Hoofdstuk 5</i>	Leven vol vreugde, in overvloed	53
<i>Hoofdstuk 6</i>	Genade en waarheid	61
<i>Hoofdstuk 7</i>	Iedereen	69
<i>Hoofdstuk 8</i>	De oplichter	75
	Leraar	79
<i>Hoofdstuk 9</i>	Hij bukte voor haar	85
<i>Hoofdstuk 10</i>	Iemand met gezag	91
<i>Hoofdstuk 11</i>	De weg door de wildernis	97
<i>Hoofdstuk 12</i>	Ik ben de wijnstok	103
	Wonderdoener	111
<i>Hoofdstuk 13</i>	De wind en de golven gehoorzamen Hem	117
<i>Hoofdstuk 14</i>	Je geloof heeft je genezen	125
<i>Hoofdstuk 15</i>	Het wonder van aanbidding	131

	Lam van God	137
<i>Hoofdstuk 16</i>	God redt	145
<i>Hoofdstuk 17</i>	'Het is volbracht'	155
	De komende Koning	165
<i>Hoofdstuk 18</i>	De opstanding en het leven	171
<i>Hoofdstuk 19</i>	De grote dag	179
<i>Hoofdstuk 20</i>	De hemel, eindelijk thuis	187
<i>Gespreksvragen</i>		195
<i>Bronnen</i>		217
<i>Noten</i>		221

IMMANUEL

Toen onze dochter Sarah een jaar of vier was, kwam ze het huis binnenstuiven met in haar handen een met water gevuld plastic zakje waar een visje met twee bolle ogen in zwom. ‘Kijk eens wat we op het kinderfeestje gekregen hebben!’ (Tjonge, bedankt ...) We verhuisden het beestje naar een vissenkom en gingen eromheen staan om een naam voor onze nieuwe aanwinst te verzinnen. Het werd Sebastian. Al snel was hij de ster van de familie. We zetten zijn kom zelfs op de keukentafel, zodat we naar hem konden kijken tijdens het eten. Een visgerecht, maar dan anders.

Maar toen sloeg de verveling toe. Daar kon Sebastian niets aan doen. Hij deed alles wat je van een huisvis mag verwachten. Hij zwom rondjes en kwam af en toe naar boven om wat visvoer naar binnen te slobberen. Hij sprong nooit uit zijn kom in de gootsteen en eiste geen plekje op de bank op. Hij bracht zijn nachten door in een nestje van waterplanten. Kalm. Bedaard. Handzaam. Net als Jezus?

De Jezus van veel mensen is klein genoeg om in een aquarium op de kast te passen. Stop Hem in een zakje en geef Hem aan kinderen mee naar huis. Dump Hem in een kom en kijk hoe Hij zwemt. Hij veroorzaakt nooit problemen en vraagt geen aandacht. Jezus in een kommetje. Lijkt dat je wel wat? Dan moet je bij de echte Jezus uit de buurt blijven. Hij zet je leven op zijn kop. De echte Jezus is als een brandweerslang – krachtig, zuiverend, reinigend. Hij zwemt niet kalmpjes in het rond. Hij is geen grappige accessoire, maar een kracht die alle restjes

twijfel en dood wegspoelt en ons vult met verwondering en hoop.

Hij verandert alles. Jezus belooft niet dat Hij je van het snurken afhelpt, dat je kinderen hun bul halen of dat je het winnende staatslot bemachtigt. Jezus maakt je niet sexy, slank of slim. Jezus verandert niets aan wat jij in de spiegel ziet. Hij verandert hoe jij naar dingen kijkt.

Hij laat zich niet het zwijgen opleggen of als een pakketje inpakken. Hij is volkomen onvoorspelbaar. Hij is de dominee die mensen de kerk uit joeg. Hij is de profeet die een zwak had voor boeven en hoeren. Hij is de koning die het vuil van de voeten van zijn verrader waste. Hij veranderde een lunchtrommeltje in een buffet en een dode vriend in een levende. En boven alles veranderde hij het graf in een moederschoot, waaruit nieuw leven voortkwam. Jouw leven.

Jezus: Vijf letters. Zes uur. Eén kruis. Drie spijkers. Wij leven omdat Hij dat doet, hopen omdat Hij werkt en zijn belangrijk omdat Hij dat is. Door genade gered worden, is gered worden door Hem – niet door een idee, een doctrine, een geloofsbelijdenis of een lidmaatschap van de kerk, maar door Jezus zelf. Jezus, die iedereen die Hem ook maar een heel klein beetje ruimte geeft meevoert naar de hemel.

Een goudvis-Jezus? Van je levensdagen niet.

Goudvis-Jezus verschijnt alleen met Kerst en Pasen. De echte Jezus eist elke seconde voor zich op.

Goudvis-Jezus knijpt een oogje dicht voor de zonde. De echte Jezus blaast elke leugen aan flarden.

Goudvis-Jezus is een hangertje aan een ketting – wie weet brengt het geluk. De echte Jezus is een leeuw in je hart.

Ken je deze Jezus? Als je antwoord nee is, wil ik graag over Hem praten. Als je antwoord ja is, wil ik graag over Hem praten. Laten we praten over Jezus.

Laten we beginnen waar de aardse bediening van Jezus begon: in de schoot van Maria. De God van het universum schopte tegen de buikwand van een jong meisje. Hij werd geboren in armoede en bracht zijn eerste nacht door in de voederbak van een koe. 'Het Woord werd vlees en bloed, en kwam bij ons in de straat wonen.' (Joh. 1:14, MSG)

Dat hoefde Hij niet te doen, of wel?

Jezus had een stem kunnen worden – een stem in de lucht.

Jezus had een boodschap kunnen worden – geschreven aan de hemel.

Jezus had een licht kunnen worden – een licht in de nacht.

Maar Hij werd meer, zo veel meer. Hij werd mens. Waarom? Waarom verliet Hij de hemel? Waarom ging Hij zo ver?

Zou het kunnen dat *jij* de reden bent?

Jezus kwam om dicht bij jou te zijn. Alle twijfels die je misschien had over zijn macht en zijn liefde werden van tafel geveegd op het moment dat Hij mens werd en de wereld binnenkwam.

Wat een begin. Wat een entree. Wat een moment. Goudvis-Jezus? Geen sprake van.

HOOFDSTUK 1

HEDEN IS U GEBOREN

*Geboren uit een moeder.
Weet wat pijn en lijden is.
Houdt wel van een feestje.
Afgewezen door vrienden.
Vals beschuldigd.
Dol op verhalen.
Heeft een hekel aan het betalen van belasting.
Zingt graag.
Afgeknapt op religie.
Heeft hart voor wie eenzaam is.
Niet gewaardeerd door broers en zussen.
Neemt het op voor wie verdrukt wordt.
Ligt soms wakker van de zorgen.
Valt onderweg weleens in slaap.
Is beschuldigd van ongepast gedrag.
Bang voor de dood.*

Wie omschrijf ik hier? Jezus ... of jou? Of misschien jullie allebei.

Als je dit lijstje mag geloven, hebben jij en ik veel gemeen met Jezus.

Niet zo belangrijk? Ik denk van wel.

Jezus begrijpt je. Hij begrijpt hoe benauwend kleine dorpjes soms zijn en hoe overweldigend de grote stad is. Hij heeft door weilanden vol schapen gelopen en is binnen geweest in paleizen van koningen. Hij heeft ervaring met honger, verdriet en dood, en Hij wil jou helpen om diezelfde dingen onder ogen te zien. Jezus 'kan met onze zwakheden meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde.' (Hebr. 4:15)

Als Jezus onze zwakheden begrijpt, dan begrijpt God ze ook. Jezus was God in menselijke gedaante. Hij was God met ons. Dat is de reden dat Jezus Immanuel genoemd wordt.

Immanuel heeft nog steeds dezelfde Hebreeuwse vorm als tweeduizend jaar geleden. *Immanu* betekent 'met ons'. *El* verwijst naar *Elohim*, of God. Dus Immanuel is geen 'God hoog boven ons', geen 'God ergens in de buurt'. Hij kwam als 'God met ons'. Niet 'God met de rijken' of 'God met de religieuzen'. Maar God met *ons*. Ons allemaal. Russen, Duitsers, boeddhisten, mormonen, truckers, taxichauffeurs en boekverkopers. God met *ons*.

Zijn we niet dol op dat woord – *met*? 'Ga je *met* me mee?' vragen we. 'Naar de winkel, naar het ziekenhuis, door het leven?' God belooft dat Hij dat doet. 'Ik ben met jullie,' zei Jezus voordat Hij opsteeg naar de hemel, 'alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' (Mat. 28:20) Zoek maar naar uitzonderingen of voorwaarden; je zult ze niet vinden. Nergens in de Bijbel staat 'Ik ben met je als je je gedraagt ... als je op de goede manier gelooft. Ik ben met je op zondag, in de kerk ... tijdens het avondmaal.' Nee, niets daarvan. Er zijn geen beperkingen verbonden aan Gods belofte om mee te gaan. Hij is mét ons.

God is met ons.

Profeten waren niet genoeg. Apostelen waren niet voldoende. Zelfs engelen volstonden niet. God stuurde meer dan woorden en wonderen. Hij stuurde zichzelf; Hij stuurde zijn Zoon. 'Het

Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond.' (Joh. 1:14) Duizenden jaren lang gaf God ons zijn stem. In de tijd voor Betlehem gaf Hij ons zijn boodschappers, zijn leraren, zijn woorden. Maar in de kribbe gaf God ons zichzelf. Buitengewoon, vind je ook niet?

Ik stel me voor dat zelfs Gabriël even op zijn hoofd krabde bij het idee van 'God met ons'. Gabriël was niet iemand die vragen stelde bij de opdrachten die God hem gaf. De eeuwige taakomschrijving van deze engel bestond onder meer uit het splijten van zeeën en het afvuren van bliksemschichten – het maakte niet uit: als God hem ergens naartoe stuurde, ging Gabriël.

En toen bekend werd dat God mens zou worden, was Gabriël ongetwijfeld enthousiast. Hij zag het al helemaal voor zich:

De Messias in een vurige wagen.

De Koning die neerdaalde op een glinsterende wolk.

Een explosie van licht waaruit de Verlosser tevoorschijn kwam.

Ik ben er zeker van dat hij zo iets verwachtte. Maar het tegenovergestelde gebeurde: Gabriël kreeg niets meer dan een kladblaadje met een adres ergens in Nazaret. 'God wordt een baby,' stond erop. 'Zeg tegen de moeder dat ze het kind *Jezus* moet noemen. En zeg dat ze niet bang hoeft te zijn.'

Gabriël stelde nooit vragen, maar deze keer was hij misschien toch een beetje in de war. *God wordt een baby?* Gabriël had eerder baby's gezien. Hij was bevelhebber geweest tijdens de operatie op de Nijl. Hij herinnerde zich hoe de kleine Mozes eruitzag.

Dat is prima voor mensen, dacht hij bij zichzelf. Maar voor God? De hemelen kunnen Hem niet bevatten. Hoe zou Hij ooit in een lichaam passen? Bovendien, heb je weleens gezien wat er uit die baby's komt? Niet erg passend voor de Schepper van het universum. Baby's moeten worden gedragen en gevoed, gewiegd en gewassen. Een moeder die God tegen haar schouder legt om

een boertje te laten? Dat ging het voorstellingsvermogen van de engel te boven.

En dan die naam. Wat was het ook alweer – Jezus? Zo'n doodgewone naam. In elk huizenblok is wel een Jezus te vinden. Kom op nou, zelfs Gabriël klinkt krachtiger dan Jezus. Noem die baby Eminentie of Majesteit of Geschenk-uit-de-hemel. Alles behalve Jezus.

Dus Gabriël krabde op zijn hoofd. Waar is die goeie ouwe tijd gebleven? Wereldwijde overstromingen. Vlammeende zwaarden. Dat soort ondernemingen sprak hem aan.

Maar Gabriël had zijn orders. De boodschap afleveren bij Maria. Moet wel een heel bijzonder meisje zijn, dacht hij terwijl hij aan zijn reis begon. Maar er stond Gabriël nog een schokkende verrassing te wachten. Eén blik was genoeg om vast te stellen dat Maria geen koningin was. De aanstaande moeder van God had niets vorstelijks. Ze was een Joods meisje van het plateland, had haar jeugdpuistjes nauwelijks achter de rug en was verliefd op een knul die Jozef heette.

En over Jozef gesproken, wat weet die gast nou helemaal? Hij had net zo goed een schapenscheerder uit Spanje kunnen zijn, of een schoenlapper uit Griekenland. Hij is timmerman, verdraaid nog toe. Kijk hem nou – zaagsel in zijn baard en een leren schort voor. Probeer je me nou echt te vertellen dat God straks elke avond aan tafel zit bij hém? Dat de bron van alle wijsheid deze vent 'papa' zal noemen? Dat een eenvoudige arbeider de maag van God gevuld moet houden?

Wat als hij zijn baan kwijtraakt?

Wat als hij een chagrijnige bui heeft?

Wat als hij besluit om ervandoor te gaan met een mooi jong meisje verderop uit de straat? Wat moeten we dan?

Het kostte Gabriël de grootste moeite om niet om te draaien. 'Dit is het vreemdste idee dat U ooit gehad hebt, God,' mompelde hij vast bij zichzelf, maar hij deed wat hem gezegd was. Hij

was niet van plan om op te staan tegen zijn baas, die toevallig ook de baas was over het hele universum.

Hij ging op bezoek bij Maria en zei tegen haar:

‘Wees niet bang, Maria, God heeft je zijn gunst geschonken. Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet hem Jezus noemen.’ (Luc. 1:30-31)

Het verhaal van Jezus begint met een ontzagwekkende afdaling. De Zoon van God werd het kindje van Maria. Hij werd een van ons, zodat wij één konden worden met Hem. Hij kwam onze wereld binnen in de hoop dat wij de zijne zullen binnengaan.

HOOFDSTUK 2

GEEN GEWONE NACHT

Eigenlijk kun je de nacht waarin Hij kwam maar met één woord beschrijven: *gewoon*.

De avondhemel was gewoon. Een briesje ritselde door de blaadjes en verkilde de lucht. De sterren waren als diamanten, glinsterend tegen een achtergrond van zwart fluweel. Donzige wolkjes zweefden voor de maan langs.

Het was een prachtige nacht – een nacht om vanuit je slaapkamerraam te bewonderen – maar niet echt een ongewone nacht. Geen reden om verrassingen te verwachten. Niets om voor wakker te blijven. Een gewone nacht met een gewone hemel.

De schapen waren ook al gewoon. Sommige mollig. Sommige mager. Sommige tonnetjerond. Sommige met stakerige poten. Gewone beesten. Geen gouden vachten. Geen ervan schreef geschiedenis. Geen ervan zou een prijs op een tentoonstelling winnen. Het waren eenvoudigweg schapen – logge, slapende silhouetten ergens op een heuvel.

En dan de herders. Doodgewone boeren. De kleren die ze droegen, waren waarschijnlijk ook de enige kleren die ze bezaten. Ze roken naar schapen en waren al net zo behaard. Ze namen hun verantwoordelijkheid serieus, bereid om de nacht door te brengen bij hun kudde. Maar je zult hun staf niet aantreffen in